

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

2 decembrie 2010*

În cauza C-199/09,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Letonia), prin decizia din 30 aprilie 2009, primită de Curte la 4 iunie 2009, în procedura

Schenker SIA

împotriva

Valsts ieņēmumu dienests,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte de cameră, domnii D. Šváby (raportor), E. Juhász, G. Arestis și T. von Danwitz, judecători,

* Limba de procedură: letona.

avocat general: doamna J. Kokott,
grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Schenker SIA, de domnul A. Tauriņš, valdes locekli;
- pentru le Valsts ieņēmumu dienests, de domnul A. Drulle, în calitate de agent;
- pentru guvernul leton, de doamnele K. Drēviņa și K. Krasovska, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Comunităților Europene, de domnul A. Sauka și de doamna L. Bouyon, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1602/2000 al Comisiei din 24 iulie 2000 (JO L 188, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 12, p. 122, denumit în continuare „Regulamentul de aplicare a Codului vamal”).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Schenker SIA (denumită în continuare „Schenker”), pe de o parte, și Valsts ieņēmumu dienests (Administrația fiscală letonă, denumită în continuare „VID”), pe de altă parte, privind refuzul acesteia din urmă de a emite informații tarifare obligatorii pentru mărfurile denumite „panouri cu cristale lichide LCD” pentru motivul că s-a depus o singură cerere de informații tarifare obligatorii pentru mai multe tipuri de mărfuri.

Cadrul juridic

- 3 În temeiul articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996 (JO 1997, L 17, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 9, p. 250, denumit în continuare „Codul vamal”):

„Atunci când o persoană solicită autorităților vamale să ia o decizie privind aplicarea reglementărilor vamale, acea persoană trebuie să furnizeze toate informațiile și documentele cerute de autoritățile respective pentru a se lua decizia menționată.”

- 4 Potrivit articolului 11 alineatul (1) din Codul vamal:

„Orice persoană poate solicita autorităților vamale informații privind aplicarea legislației vamale.

O astfel de cerere poate fi refuzată atunci când aceasta nu are legătură cu o operațiune de import sau export preconizată.”

5 Articolul 12 din Codul vamal prevede:

„(1) Autoritățile vamale emit la cerere scrisă și acționând în conformitate cu normele stabilite conform procedurii comitetului informații tarifare obligatorii și informații obligatorii în materie de origine.

(2) Informațiile tarifare obligatorii sau informațiile obligatorii privind originea sunt obligatorii pentru autoritățile vamale, față de titularul informațiilor, care are obligații doar în privința încadrării tarifare sau determinării originii mărfurilor.

[...]

(3) Titularul unor astfel de informații trebuie să poată dovedi că:

— în materie tarifară: mărfurile declarate corespund din toate punctele de vedere cu cele descrise în informații;

[...]

(4) Informațiile obligatorii sunt valabile pe o perioadă de șase ani, în cazul tarifelor, și de trei ani, în cazul originii, de la data emiterii. Prin derogare de la articolul 8, informațiile se anulează în cazul în care au fost emise pe baza unor informații inexacte sau incomplete din partea solicitantului.

[...]"

6 În temeiul articolului 5 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal:

„În sensul acestui titlu:

1. informații obligatorii: reprezintă informațiile tarifare sau informațiile referitoare la origine obligatorii pentru administrațiile tuturor statelor membre [...], atunci când condițiile prevăzute la articolele 6 și 7 sunt respectate;

[...]"

7 Potrivit articolului 6 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal:

„(1) Cererile de informații obligatorii se întocmesc în scris, fie către autoritățile vamale competente din statul membru sau statele membre în care urmează a se aplica aceste informații, fie către autoritățile vamale competente din statul membru de reședință al solicitantului.

Cererile pentru informații tarifare obligatorii se întocmesc cu ajutorul unui formular conform modelului din anexa 1B.

(2) Cererea privind informațiile tarifare obligatorii se referă la un singur tip de mărfuri. Cererea de informații privind originea se referă la un singur tip de mărfuri și un singur set de circumstanțe ce conferă originea.

(3) (A) Cererile pentru informațiile tarifare obligatorii trebuie să includă următoarele date:

(a) numele și adresa titularului;

(b) numele și adresa solicitantului, în cazul în care acesta nu este titularul;

(c) nomenclatura vamală în care urmează a se încadra mărfurile. În cazul în care solicitantul dorește să obțină încadrarea mărfurilor în una dintre nomenclaturile prevăzute la articolul 20 alineatul (3) litera (b) și alineatul (6) litera (b) din [Codul vamal], în cererea de informații obligatorii privind tarifele se face în mod expres mențiune la nomenclatura respectivă;

(d) descrierea amănunțită a mărfurilor permițând identificarea lor și determinarea încadrării în nomenclatura vamală;

- (e) compoziția mărfurilor și metodele de examinare folosite pentru stabilirea acesteia, în cazul în care încadrarea depinde de acest lucru;
- (f) mostrele, fotografiile, planurile, cataloagele sau orice alte documente disponibile care pot ajuta autoritățile vamale la stabilirea încadrării corecte a mărfurilor din nomenclatura vamală se atașează ca anexe;
- (g) încadrarea avută în vedere;
- (h) acordul de a pune la dispoziție o traducere a oricărui document anexat în limba oficială (sau una dintre limbile oficiale) a statului membru interesat, dacă se cere acest lucru de către autoritățile vamale;
- (i) orice date ce urmează a se considera confidențiale;
- (j) indicarea de către solicitant dacă, după cunoștințele sale, în [Uniune] s-au solicitat deja ori s-au eliberat informații tarifare obligatorii pentru mărfuri identice sau similare;

[...]

(4) În cazul în care, la primirea cererii, autoritățile vamale consideră că cererea nu conține toate datele necesare pentru formularea unui răspuns în cunoștință de cauză, acestea cer solicitantului să prezinte informațiile lipsă. [...]

[...]”

Ațiunea principală și întrebarea preliminară

- 8 La 15 februarie 2005, Schenker a prezentat VID o cerere de informații tarifare obligatorii în ceea ce privește „panourile cu cristale lichide LCD” care, în opinia sa, trebuiau încadrate la subpoziția 9013 80 20 din Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1810/2004 al Comisiei din 7 septembrie 2004 (JO L 327, p. 1, denumită în continuare „NC”). În cadrul descrierii mărfurilor în cauză, Schenker declara că este vorba despre panouri cu cristale lichide utilizate drept componente la fabricarea de aparate electronice și că produsul în discuție ca atare nu putea nici să primească, nici să proceseze informații în mod autonom.
- 9 Apreciind că cererea formulată de Schenker nu era conformă articolului 6 alineatul (1) din Codul vamal și articolului 6 alineatele (2) și (3) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal, VID a refuzat să emită informații tarifare obligatorii. Aceasta a considerat, pe de o parte, că Schenker nu prezentase elemente suficiente care să îi permită să claseze mărfurile în cauză și, pe de altă parte, că aceasta nu depusese

cereri separate în funcție de caracteristicile diferite ale mărfurilor în cauză, întrucât panourile cu cristale lichide se prezintă în dimensiuni variate, de 26, 29 și, respectiv, 32 de inci.

- 10 Schenker a atacat decizia VID la Administratīvā rajona tiesa (Curtea Administrativă Districtuală) și a obținut câștig de cauză atât în primă instanță în fața acesteia, cât și în apel în fața Administratīvā apgabaltiesa (Curtea Administrativă Regională). Această din urmă a considerat că nicio dispoziție a Codului vamal sau a Regulamentului de aplicare a Codului vamal nu se opune includerii într-o cerere unică de informații tarifare obligatorii a mai multe mărfuri care trebuie clasificate în cadrul aceluiași cod din NC.
- 11 În consecință, VID a introdus recurs la Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, care a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul [de aplicare a Codului vamal] trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care se introduce o cerere de informații tarifare obligatorii, este necesar să se emită informații obligatorii cu privire la mărfuri identice, care au în comun denumirea comercială, numărul de articol sau orice alt criteriu distinctiv sau de identificare a mărfii?”

Cu privire la întrebarea preliminară

- 12 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă cerința prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul de

aplicare a Codului vamal, potrivit căruia o cerere de informații tarifare obligatorii nu se poate referi decât la un singur tip de mărfuri, trebuie interpretat în sensul că o asemenea cerere trebuie să se limiteze la o singură marfă și, în consecință, nu se poate referi la mărfuri diferite chiar dacă elementele de diferențiere dintre acestea sunt minime.

- 13 Întrebarea adresată de instanța de trimitere necesită examinarea aspectului dacă panourile cu cristale lichide LCD, precum cele în discuție în acțiunea principală, constituie „un singur tip de mărfuri” în sensul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal.
- 14 Trebuie să se constate de la bun început că respectivul Cod vamal și Regulamentul de aplicare a Codului vamal nu cuprind nicio definiție a noțiunii „un singur tip de mărfuri” ce figurează la articolul 6 alineatul (2) din acest regulament. Prin urmare, în vederea interpretării acesteia, trebuie să se ia în considerare termenii, contextul și obiectivele dispoziției menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 martie 2008, Nordania Finans și BG Factoring, C-98/07, Rep., p. I-1281, punctul 17 și jurisprudența citată).
- 15 În această privință, trebuie să se constate în primul rând că, potrivit modului de redactare a articolului 6 alineatul (2) menționat, care se referă la „un singur tip de mărfuri”, o cerere de informații tarifare obligatorii se poate referi la mărfuri diferite în măsura în care acestea sunt de același tip. Având în vedere semnificația uzuală a acestui din urmă termen, numai mărfurile care prezintă caracteristici similare pot constitui „un singur tip de mărfuri”.
- 16 În al doilea rând, pentru a determina elementele de diferențiere din cauza cărora nu se poate considera că anumite mărfuri care prezintă caracteristici similare aparțin unui singur tip de mărfuri, în sensul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul de

aplicare a Codului vamal, trebuie amintit că sistemul informațiilor tarifare obligatorii are ca obiectiv să confere securitate juridică operatorului economic în cazul în care există un dubiu cu privire la clasificarea tarifară a unor mărfuri (a se vedea Hotărârea din 29 ianuarie 1998, *Lopex Export*, C-315/96, Rec., p. I-317, punctul 28). Astfel, informațiile tarifare obligatorii garantează titularului clasificarea mărfurilor într-o poziție tarifară precisă, ceea ce permite cunoașterea în avans a cuantumului taxelor datorate la îndeplinirea formalităților vamale pentru mărfurile respective.

- ¹⁷ Pe de altă parte, sistemul menționat facilitează funcționarea serviciilor vamale însele, întrucât clasificarea tarifară a mărfurilor care fac obiectul unor asemenea informații este determinată pentru orice declarație vamală viitoare referitoare la mărfurile în cauză în cursul validității informațiilor respective (a se vedea Hotărârea *Lopex Export*, citată anterior, punctul 19).
- ¹⁸ Pentru ca obiectivul sistemului informațiilor tarifare obligatorii să poată fi atins, articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal impune solicitantului unor asemenea informații să prezinte în cererea formulată o descriere amănunțită a mărfurilor, precum și orice elemente utile de natură să permită autorităților vamale în cauză să determine clasificarea corectă a mărfurilor respective în nomenclatura vamală.
- ¹⁹ Având în vedere finalitatea urmărită de reglementarea în cauză, nu se poate considera că anumite mărfuri, chiar dacă au caracteristici similare, aparțin unui singur tip de mărfuri în sensul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal în cazul în care acestea sunt susceptibile să fie încadrate la poziții sau la subpoziții diferite din nomenclatura vamală. Astfel, includerea mai multor mărfuri

care pot corespunde unor poziții sau subpoziții diferite în aceeași cerere de informații tarifare obligatorii, în afară de faptul că ar complica munca serviciilor vamale, ar prezenta un risc ridicat de eroare în aprecierea informațiilor furnizate în cerere și, în consecință, în determinarea clasificării mărfurilor menționate.

- 20 În aceste condiții, o cerere de informații tarifare obligatorii nu se poate referi la mărfuri diferite, chiar dacă acestea prezintă caracteristici similare, în cazul în care elementele de diferențiere existente între mărfurile respective pot avea vreo incidență asupra clasificării tarifare a acestora.
- 21 Or, în cauza principală, trebuie să se constate că reclamanta din acțiunea principală a formulat o cerere de informații tarifare obligatorii în scopul de a înlătura orice dubiu referitor la clasificarea tarifară a diferitelor panouri cu cristale lichide LCD. Din decizia de trimitere reiese că această cerere se referă la panouri de dimensiuni variate, și anume de 26, de 29 și, respectiv, de 32 de inchi. Presupunând, astfel cum pretinde reclamanta din acțiunea principală, că dimensiunea panourilor cu cristale lichide LCD este singurul element de diferențiere existent între diferitele mărfuri care fac obiectul cererii menționate, trebuie să se constate că acest element de diferențiere nu este lipsit de relevanță în ceea ce privește clasificarea tarifară a panourilor respective.
- 22 Astfel, deși clasificarea vizată de reclamanta din acțiunea principală în cererea de informații tarifare obligatorii se raporta la poziția 9013 din NC, care nu menționează dimensiunea mărfurilor printre factorii relevanți în vederea clasificării în una sau alta dintre subpozițiile din cadrul poziției respective, o clasificare propusă nu este constrângătoare pentru autoritățile vamale. Or, astfel cum reiese din Hotărârea din 11 iunie 2009, Schenker (C-16/08, Rec., p. I-5015, punctele 19, 20 și 30), dubiul referitor la clasificarea tarifară a panourilor cu cristale lichide LCD, care exista la data faptelor din litigiul principal, privește în esență clasificarea acestora în poziția 8528,

8529 sau 9013 din NC. Trebuie să se constate că dimensiunea unor mărfuri clasificate în poziția 8528 din NC poate constitui un factor pertinent în vederea clasificării acestora în una dintre subpozițiile acestei poziții.

- 23 În aceste condiții, nu se poate considera că panouri precum cele în discuție în acțiunea principală, care prezintă elemente de diferențiere care nu sunt lipsite de orice relevanță în vederea clasificării lor tarifare, aparțin unui singur tip de mărfuri în sensul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal.
- 24 Având în vedere cele de mai sus, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal trebuie interpretat în sensul că o cerere de informații tarifare obligatorii se poate referi la mărfuri diferite cu condiția ca acestea să aparțină unui singur tip de mărfuri. Numai în cazul mărfurilor care prezintă caracteristici similare și ale căror elemente de diferențiere sunt lipsite de orice relevanță în vederea clasificării lor tarifare, se poate considera că acestea aparțin unui singur tip de mărfuri în sensul dispoziției menționate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 25 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

Articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1602/2000 al Comisiei din 24 iulie 2000, trebuie interpretat în sensul că o cerere de informații tarifare obligatorii se poate referi la mărfuri diferite cu condiția ca acestea să aparțină unui singur tip de mărfuri. Numai în cazul mărfurilor care prezintă caracteristici similare și ale căror elemente de diferențiere sunt lipsite de orice relevanță în vederea clasificării lor tarifare, se poate considera că acestea aparțin unui singur tip de mărfuri în sensul dispoziției menționate.

Semnături